

"Εν ειρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν" - Εἰρηνικά (10)

(5.12.2021)

Μετά τη δοξολογία: "Εὐλογημένη ἡ Βασιλεία τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος...", με την οποία αρχίζει η θεία Λειτουργία, ο Διάκονος (αν δεν υπάρχει ο Ιερέας) απευθύνει προς το εκκλησίασμα μία σειρά σύντομων δεήσεων και τους προτρέπει να προσευχηθούν. "Εμείς - όπως λέγει ο Απόστολος Παύλος- δὲν ξέρουμε ούτε τί ούτε πῶς να προσευχηθούμε" (Ρωμ. 8: 26). Γι' αυτό έρχεται η Εκκλησία και μας διδάσκει τον τρόπο της προσευχής. Όχι να λέμε λόγια πολλά, όπως οι Φαρισαίοι, που "νόμιζαν ότι με την πολυλογία τους θα εισακουστούν " και τους οποίους κατεδίκασε ο Κύριος (βλ. Ματθ. 6:7). Ούτε πάλι να επαναλαμβάνουμε μηχανικά λέξεις, που δεν τις εννοούμε ή δεν προσέχουμε το νόημά τους, καθώς ο νους σκέπτεται άλλα. Ο Διάκονος λοιπόν, της Εκκλησίας, του οποίου ο ρόλος είναι και συντονιστικός στην ομαλή τέλεση της θείας Λειτουργίας, με την ευλογία του Επισκόπου ή του Ιερέα Λειτουργού, μας προτρέπει στον σωστό τρόπο προσευχής. Ο τρόπος αυτός είναι: "*ἐν ειρήνῃ*".

"Με ειρήνη ας παρακαλέσουμε τον Κύριο". Ο δρόμος που οδηγεί στη θεία Λειτουργία είναι η ειρήνη της ψυχής. Χωρίς ειρήνη δεν μπορούμε να λειτουργηθούμε. Όσο η καρδιά είναι γαλήνια ο νους συλλαμβάνει τις πνευματικές έννοιες της θείας Λειτουργίας. Γι' αυτό ο Απόστολος Παύλος εύχεται στους Φιλιππησίους η ειρήνη του Θεού, που είναι ασύλληπτη στο ανθρώπινο μυαλό, σαν φρουρός να διαφυλάξει τις καρδιές και τις σκέψεις τους κοντά στον Χριστό (βλ. Φιλιπ. 4:7.) Το πῶς καθένας από μας θα αποκτήσει την ειρήνη που έφερε ο Χριστός, οι πνευματικοί μας Πατέρες μας συμβουλεύουν ότι αυτό επιτυγχάνεται με την μετάνοια. Γιατί η μετάνοια είναι η επιστροφή του ανθρώπου στο Χριστό, που είναι η ειρήνη της ψυχής. Ο Ίδιος ο Χριστός, όταν Τον πλησιάζουμε μετανοώντας, μας στέλνει εκεί που βασιλεύει η ειρήνη Του: "*Πορεύου εἰς εἰρήνην*" (Λουκ. 7:50). Μας στέλνει στον άγιο ναό, το ανάκτορο της ειρήνης του Θεού, να τον λατρεύσουμε "*ἐν ειρήνῃ*".

Στην προτροπή του Διακόνου "*Εν ειρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν*", καθώς και των άλλων προτροπών που ακολουθούν ο συμπροσευχόμενος λαός απαντά με δύο πολύ βαρυσήμαντες λέξεις: "**Κύριε ἐλέησον**". Με το "Κύριε ἐλέησον" ο λαός που συμπροσεύχεται διακηρύττει ότι αυτό ποθεί και αυτό ζητεί και παρακαλεί τον Θεό, να ανταποκριθεί στο αίτημα αυτό, και να αξιωθούν όλοι οι πιστοί να δεηθούν με ειρήνη.

Στο μεγάλο θέμα της ειρήνης αναφέρονται και τα δύο επόμενα αιτήματα της "Μεγάλης Συναπτής" ή των "Εἰρηνικῶν", όπως λέγονται, για να δακρύνεται από τη "Μικρά Συναπτή", την "Εκτενή" και τα "Πληρωτικά", με την ερμηνεία των οποίων θα ασχοληθούμε αργότερα. Λέγονται "Εἰρηνικά" επειδή οι τρεις πρώτες δεήσεις ως αίτημα έχουν την ειρήνη.

Το δεύτερο αίτημα: "**Υπέρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν**". Ποιά να είναι αυτή η "ἄνωθεν εἰρήνη"; Η λέξη "ἄνωθεν" χρησιμοποιείται στην Αγία Γραφή για να δηλώσει αυτό που κατέρχεται από τον Πατέρα των φώτων, την πηγήν της ζωῆς, της χαράς, της εἰρήνης και παντός αγαθοῦ. Και ὅ,τι προέρχεται ἄνωθεν, ακριβῶς λόγω αὐτῆς τῆς προελεύσεώς του, εἶναι ἀπολύτως τέλειον, πλήρες, ἀλλά και ἀναλλοίωτον, ἀμετάβλητον και διαρκές. Πρόκειται δηλαδή για τὴ **θεία** ἢ ἄνωθεν εἰρήνην τὴν ὁποίαν εὐαγγελίσθησαν οἱ Ἄγγελοι στους ποιμένες τὴν Αγία ἐκείνη Νύχτα τῶν Χριστουγέννων: "**ἐπὶ γῆς εἰρήνη ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία**".

Επομένως "ἡ ἄνωθεν εἰρήνη" εἶναι τὸ τέλειο και πλήρες θεῖο δῶρο τὸ ὁποῖο ὁ Πανάγαθος Πατέρας στέλνει σε ὅσους τὸν πιστεύουν και τὸν ἀγαπούν, και χαρίζει στον ἄνθρωπο παντοτινὴ χαρὰ, ψυχικὴ γαλήνη, πνευματικὴ ηρεμία, που τίποτε δεν μπορεῖ να διαταράξει. Αὐτὸ τὸ πολύτιμο και ὑψιστὸ δῶρο ζητοῦμε με τὸ δεύτερο αἴτημά μας. Και στη συνέχεια ἐπισυνάπτουμε και τὴν ἰκεσία μας: "**Καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν**".

Γνωρίζουμε ὅτι ὁ Χριστὸς μας δίδαξε πρώτα- πρώτα στην προσευχή μας να ζητοῦμε "**τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ καὶ τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ**" (Ματθ. 6:33). Ἡ Βασιλεία τοῦ Θεοῦ εἶναι ἡ καταφυγὴ κι ἡ σωτηρία τῶν ψυχῶν μας. Τι πολυτιμότερον οἱ ἄνθρωποι ἔχουμε ἀπὸ τὴν ψυχὴ μας; Τὸ τονίζει ὁ Κύριος: "Τί γάρ ὠφελήσει ἄνθρωπον ἐὰν κερδήσῃ τὸν κόσμον ὅλον καὶ ζημιωθῇ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ;" (Μάρκ. 8:36). Αφού ξέρουμε ὅτι ὁλόκληρος ὁ υλικὸς κόσμος θα ἀλλάξει μορφή: "οὐρανοὶ ροιζηδόν παρελεύσονται, στοιχεῖα δὲ καυσούμεθα λυθήσονται, καὶ γῆ καὶ τὰ ἐν αὐτῇ ἔργα κατακαήσεται" (Β' Πέτρ. 3,10) και μόνο ἡ ἀθάνατη ψυχὴ ἐνωμένη με τὸ ἀναστημένο και ἀφθαρτοποιημένο σῶμα θα ζεῖ αἰώνια, εἶναι φυσικὸ, περισσότερο ἀπ' ὅλα να ἐνδιαφερόμαστε για τὴ σωτηρία τῶν ψυχῶν μας. Γι' αὐτὸ ἡ Ἐκκλησία τοποθέτησε τόσο ψηλά στη σειρά τῶν δεήσεων τὸ αἴτημα τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν μας. Ἀλλά και σε πολλές ἄλλες ευχές τῆς Ἐκκλησίας συμπεριλαμβάνεται τὸ αἴτημα αὐτό, για τὴ σωτηρία τῶν ψυχῶν μας. Και ὅπως καθέννας εὐκόλα καταλαβαίνει, για τὴ σωτηρία τῶν ψυχῶν μας δεν ἀρκεῖ τὸ να προσευχόμεστε μόνον, ἀλλά και να κάνουμε ὅ,τι περισσότερο και καλύτερο μπορούμε, με τὴν πνευματικὴ καθοδήγηση τοῦ Πνευματικοῦ μας. Για τὴν υγεία και προστασία τοῦ σώματός μας ἀπὸ ποικίλες ἀσθένειες, προ παντός σε καιροὺς ἐπιδημίας, πόσες προσπάθειες καταβάλλουμε! Μόλις ἀντιληφθούμε κάτι τὸ ὑποπτο στον ὀργανισμό μας θα σπεύσουμε στο γιατρό, να προλάβουμε τὸ κακὸ πριν προχωρήσει. Για τὴν υγεία τῆς ἀθάνατης ψυχῆς μας δείχνουμε τὸ ἴδιο ἐνδιαφέρον; Για τὴ συντήρηση, τοῦ σώματός μας πόσο κουραζόμεστε καθημερινά! Για τὴν πνευματικὴ τροφοδοσία και ἐνίσχυση τῆς ψυχῆς μας κάνουμε κάτι καθημερινά;

Ἀγαπητοὶ μου ἀδελφοὶ και Ἀδελφές, ἀν θυμόμαστε ὅτι ὁ Κύριός μας Ἰησοῦς Χριστὸς για τὴ σωτηρία τῶν ψυχῶν μας δέχτηκε ραβδισμούς, φτυσίματα, ραπίσματα και τα καρφιά πάνω στο Σταυρό, εἶμαι βέβαιος ὅτι ὅλα αὐτὰ θα μας φιλοτιμούν και παρακινούν, ὥστε με περισσότερη ἐπιμέλεια και να προσευχόμεστε και να ἀγωνιζόμεστε κι ἐμεῖς για τὴ σωτηρία τῶν ψυχῶν μας. Ἀμήν.